

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi

Dragostea Mea se face cuvânt peste pământ, iar inima Mea și gura Mea sunt izvorul cuvântului Meu. El vine cu norii, în șoaptă de vânt, cu glas de Duh Sfânt și mângâie, căci este Mângâietorul pe Care L-am făgăduit acum două mii de ani pentru ziua cea mare a sărbătorii Mele de Duh Sfânt peste ucenicii Mei. Amin, amin, amin.

O, ce frumos le-am spus Eu tuturor atunci când le-am vorbit despre făgăduința Duhului Sfânt și le-am spus așa: «*Cel ce crede în Mine, râuri de ape vii vor curge din pântecul lui*», și am zis aceasta despre Duhul Sfânt, pe Care aveam să-L primească toți acei ce vor crede în Mine după ce Eu aveam să fiu preaslăvit de Tatăl. O, ce frumos am vorbit Eu atunci, că până și slugile care au fost trimise de arhierii și de farisei să Mă prindă și să Mă aducă lor le-au răspuns lor: «*Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește Acest Om*».

O, ce frumos este cuvântul Meu în cer și pe pământ peste cei ce au venit întru Mine după călătoria lor în trup și, iarăși, peste voi pe pământ, copiii ai poporului cuvântului Meu care naște de sus pe om prin credința lui în Mine, credință care lucrează prin iubire; și, iarăși, peste cei ce s-au adunat la strigarea Mea lângă voi acum, la zilele de sărbătoare ale Duhului Sfânt.

O, deschideți-Mi, voi, copiii care stați porți de intrare a cuvântului Meu în cartea sa de azi! Întăriți-vă inimioarele și puterea din ele și dați-Mi Mie putere să grăiesc peste voi și peste poporul cuvântului Meu și peste oaspeții veniți cu Mine din cer și peste cei de pe pământ care s-au strâns pe lângă Noi de sărbătoare, fiilor. Iată, suflu peste voi cu șoapta Duhului Sfânt, Care Se face cuvântul gurii Mele: lăsați puterea Mea să vă cuprindă și slujiți venirii Mele, că vreau să le grăiesc celor ce s-au adunat în grădinile Mele cu voi. Puterea voastră cea slăbită lăsați-o cuprinsă în puterea Mea, că niciodată n-a vorbit un om așa cum grăiesc Eu, Fiul Omului, Domnul și Învățătorul poporului Meu. Urechea voastră să stea deschisă, iar mâna să v-o lăsați în mâna Mea, și apoi luați și împărțiți. Amin, amin, amin.

Iată cum lucrez lucrarea Mea de Duh Sfânt și de cuvânt! Vuiet din cer, ca de suflare de vânt care vine repede și vă umple încăperea ca să vă umple de Duh Sfânt, și voi să-L împărțiți apoi. Grăiesc pe limba tuturor, iar faptele Mele sunt minunate ca și grăirea Mea. Amin.

O, auziți glasul Meu, voi, cei ce v-ați strâns lângă gura izvorului Meu! Vă întâmpin cu duhul păcii Mele, căci pacea pe care v-o dă duhul lumii nu este ca aceea pe care Eu v-o dau. Am pus pe poporul cuvântului Meu să se jertfească cu iubire și cu ascultare, căci de la iubire vine ascultarea. I-am spus lui să-Mi pregătească sărbătoare de Duh Sfânt, și apoi să vă chem și să vă învăț. Și ce să vă învăț? Voiesc să vă învăț să însetați și să veniți la Mine și să beți și să credeți că Eu sunt Hristosul Tatălui și că Tatăl Mă trimite cuvânt pe pământ ca să-i adun lângă El pe cei aleși ai Săi, pe cei ce se aleg pentru Tatăl ca să-Mi fie Mie frați și ucenici. Amin. O, așa strângeam Eu acum două mii de ani mulțimile pe lângă Mine, și apoi le vorbeam despre împărăția cerurilor, ca să fac din cei ce ascultau glasul Meu împărăție a Mea. Așa și acum lucrez, și lucrez cu multă milă, cu multă iubire, și fericit este cel ce crede în cuvântul acesta care vine cu vuiet din cer ca de suflare de vânt repede, și vă împart din el prin cei care Mă împart vouă. Iar cei ce nu cred și nu vin, aceia nu se dau Mie, și de aceea nu cred și de aceea nu vin când Eu îi chem ca să-i aleg apoi dacă vin, și ca să-i fac credincioși prin învățătura Mea cu care nimeni nu poate vorbi vreodată pe pământ în afară de Mine, fiindcă puterea Mea este Tatăl, de la Care aud, și apoi grăiesc, căci Tatăl în Mine este, iar Eu în El sunt, și cine Mă crede pe Mine, crede și pe Tatăl, și acela este iubit de Tatăl, Care vine cu Mine, și apoi cinăm cu cel credincios venirii Mele și Ne arătăm lui, precum am făgăduit că vom împlini peste cei binecredincioși. Amin.

O, auziți glasul Meu, voi, cei ce ați venit la chemarea Mea! Luați și învățați să vă trăiți viața acum și pururea, ca să fie înghițită de vecie, și veșnici să fiți apoi, că nimic nu este la Mine cu neputință dacă omul crede în lucrarea Mea de peste el și care lucrează cu putere la credința lui în Mine, Cel ce pot totul. Amin.

O, omule născut din om, o, ce mulți stăpâni ai tu, ce mulți! Voiesc să te învăț să te iubești, că tu nu știi să te iubești. Iubirea e mai tare ca moartea, dar tu nu știi să iubești și să te iubești, iar ca să știi trebuie să urăști. O, omule născut din om, trebuie să urăști moartea, dar dacă tu nu știi care este lucrarea ei, tu o iubești și o trăiești în loc de viață, și pe Mine Mă doare moartea ta, Mă doare de șapte mii de ani moartea omului cea care l-a scos pe om din raiul pe care Eu i l-am dat să-l stăpânească bine și să-l trăiască frumos și să-l aibă dulce ca pe viața lui, căci omul fără de ascultare de Dumnezeu, este mort și nu este viu.

O, ce mulți stăpâni ai tu, omule, ce mulți! Șoapta Duhului Sfânt vine la tine pe suflare de vânt, căci faptele Mele sunt minunate și nimeni de pe pământ nu te învață împărăția Mea înăuntrul tău și faptele ei.

O, ce mulți stăpâni ai tu, omule! Casa cu mulți stăpâni peste ea se clatină, se surpă, și apoi nu mai este. Ai stăpâni mulți peste tine și peste viața ta. Ai stăpâni peste mâna ta, peste trupul tău, peste duhul tău. Ai gândurile tale, și apoi ai inima care te stăpânește și pentru care tu mult trudești și în zadar trudești, căci trudești pentru vânt. Ai stăpâni trupul și duhul, iar viața pe care ți-am dat-o când ți-am dat sufletul, plânge fără ca tu să știi ce este plânsul ei. Ai copiii stăpâni, căci le slujești lor. Ai adunătura ta stăpână peste tine. Nu tu o stăpânești pe ea, ci ea te stăpânește pe tine, și de aceea nu poți sluji vieții pe care Eu ți-am dat-o s-o trăiești. Slujești adunăturii tale după ce o aduni. Ai gusturile inimii tale care te stăpânesc și pentru care mult trudești și uiți că zadarnic trudești. Ai animalele de pe lângă casa ta care și ele îți stăpânesc timpul și mintea și inima. Ai slujba ta la stăpân străin de Dumnezeu și care te stăpânește și căruia îi slujești ca să-ți dea plată și ca să-ți faci gusturile după ce trudești pentru ele, iar ele se risipesc apoi și nu te bucură, chiar dacă tu crezi că e bucurie cea pentru care atâta trudești. Ai păcatul care te stăpânește și care te face să nu ascuți de Mine, Învățătorul Cel de la Tatăl venit pe pământ atunci și acum, iar tu hrănești din tine și din afara ta păcatul și n-ai cum să te ascunzi sub el, căci el te lasă gol de viață și de ascultare spre viață și te hrănește cu moartea lui, căci Eu am spus când am venit de la Tatăl că păcatul este moarte, și tu cu moarte te hrănești și ei îi slujești. Și îți mai spun spre trezirea ta că omul nu poate păcătui decât după ce moare, după ce aruncă de la el viața pe care Eu i-am dat-o s-o trăiască pe pământ.

O, câți stăpâni ai tu, omule durut de la despărțirea ta de Duhul Meu Cel Sfânt, Care suflă de șapte mii de ani peste pământ ca să te cheme iar în duhul ascultării de Dumnezeu! O, Eu nu am tăcut nicicând pe pământ, și mereu am grăit din cer peste cei ce aud și împart grăirea Mea ca să-l chem pe om acasă, ca să-l iau în Mine, ca să-l adun sub mantia Mea cum își adună cloșca puii, dar greu îi este omului să vină la Mine și să bea, și apoi râuri de ape vii să curgă din gura pântecelui lui, din inima lui care este casa lui Dumnezeu, pântecul Meu în om.

O, ai mulți stăpâni, omule, și ei te stăpânesc și îți surpă viața. Numai pe Mine nu poți să vrei să Mă ai de Stăpân și să-Mi slujești ca să te povățuiesc ca pe un ascultător al Meu și să-ți plătesc apoi cu viață veșnică, cu cerul pe pământ să-ți plătesc, să-ți dau cerul în stăpânire pe pământ, dar nu să Mă scoți pe Mine din el așa cum M-a scos omul cel zidit de mâna Mea din pământ și din suflarea gurii Mele de M-a lepădat, și apoi și Eu l-am lepădat pe el, iar el a murit, căci omul care nu este cu Dumnezeu mereu pe pământ, moare, omule învățat de mila Mea care te cheamă spre ea. Moare omul și nu trăiește, căci ca să aibă omul viață în el, trebuie să Mă aibă pe Mine în el, căci Eu sunt viața, și tu știi că Eu am spus că Eu sunt calea, adevărul și viața. Pe tine însă viața nu te stăpânește, ci numai moartea, și de aceea tu mori, omule. Tu iubești bucuria ta, nu pe a Mea, iar bucuria ta Mă doare pe Mine, și într-o zi durerea Mea cea de la tine te va ajunge, și Eu n-aș vrea să duci tu durere mare de la bucuriile tale cele fără Dumnezeu, și vin și nu te las și te

strig din cer și până pe pământ ca să Mă auzi că te strig și că te aștept să te faci împărăție a Mea. O, Eu nu ți-am dat viața ca să omori cu viața ta viața Mea din tine. Eu ți-am dat viața ca să ascuți de Mine apoi, dar tu iubești moartea și Mă doare că faci așa, și vin spre tine cuvânt pe pământ, vin pe suflare de vânt și grăiesc celor ce Mă aud, căci Eu îi fac să Mă audă ca să te pot învăța cu cuvântul Meu, omule, și să-ți arăt viața și calea ei cea dulce și frumosul de pe ea și bucuria vieții, căci viața înseamnă Dumnezeu, iar tu, omule, nu Mă iei de Domn și de Învățător și de Stăpân al tău. Eu însă te îmbrățișez și te înfășor în taina cuvântului Meu care suflă din Mine peste tine și te chem să iau din tine și de peste tine moartea care-ți ucide duhul și trupul, și de la care suferă sufletul tău, omule.

O, ce dor Îmi este să te văd că Mă iubești, și vin să te chem și să înveți să fii, și apoi să trăiești viața Mea, iar viața ta să n-o mai trăiești, că nu e bună viața ta care te umple de moarte, ci e bună cea de la Mine care-ți dă viață din viața Mea, omule risipitor de viață. Ți-am dat acest talant, ți-am dat viață ca să aduci cu ea alte vieți la Mine, și Eu să-ți dau plată pentru slujire și pentru rodul tău adus la Mine, ca apoi să intri în bucuria Mea, că nicăieri pe pământ nu găsești și nu vei găsi ce găsești aici, la izvorul cuvântului Meu care este râul vieții, iar învățătorii tăi de pe pământ te opresc să vii, că ei nu sunt învățători de viață, ci sunt lupi îmbrăcați în haină de miel ca să te înșele să nu vii la Mine și ca să le slujești lor și slavei lor deșarte, slava cea de la om, după ce Eu pe toți i-am învățat prin Scripturi că slavă de la oameni Eu nu primesc, ca să învețe prin acest cuvânt toți cei ce se așează să-l păstorească pe om ca să-l câștige pentru ei și nu pentru Mine pe om. Vai lor! Dar ei nu vor să creadă că Eu sunt Cel ce le spun lor așa, și de aceea pe neștire toți vor fi surpați, fiindcă ei nu Mă iubesc nici pe Mine, nici pe tine, omule fără de sprijin pe pământ. Ei vor și pe poporul cuvântului Meu să-l supună lor, dar nu vor putea aceasta, fiindcă puterea învățaturii Mele îl ține înviat și înțelept pe poporul Meu și îl hrănește pe el cu viață, și cu el Îmi împlinesc peste pământ și peste cer Scriptura venirii Mele cu sfinții și pentru sfinți, iar Eu sunt Păstorul Cel tainic așa cum eram cu omul cel zidit de mâna Mea, și așezat apoi de Mine în rai, unde tainic îi grăiam lui, și el Mă auzea.

O, omule așteptat de Tatăl ca să te întorci la viață! Când duhul tău îți lipsește, când mintea ta te poartă de capul ei, Eu cunosc cărările tale și cu lacrimi îți privesc rătăcirea și duhul ei, și iată, dau cu glas dulce să te trag spre Mine și să fiu Eu avuția ta, partea ta să fiu în pământul celor vii și să-ți scot sufletul din temniță, căci trupul și duhul tău sunt temnița sufletului tău pe care-l ai în dar de la Mine când tu te naști pe pământ om din om și când Eu îți dau în dar sufletul. Îți grăiesc cu cuvânt dulce, căci învățătura Mea e cea mai dulce hrană și are în ea viață, numai să vrei să știi aceasta ce Eu îți spun. Mă doare când te văd stăpânit de cei ce-ți fură libertatea ta cea de la Mine, căci păstorii pe care îi ai, nu pot ei să te păstorească fără Mine, fiindcă este scris: *«Vai de cetatea peste care nu este cuvânt de la Dumnezeu, cuvânt de prooroc al lui Dumnezeu, că aceea este surpată de oameni»*.

O, fii ai oamenilor, vine ziua când cei ce vă păstoresc pe voi se vor ridica unii împotriva altora, iar cei din ei care vor rămâne se vor sui în acest munte să se închine Domnului Savaot și să-L slujească pe El, și Eu îi voi hrăni pe ei cu apele vii care vor izvorî din acest munte de cuvânt, și vor curge acestea spre răsărit și spre apus, și Eu voi fi Împărat peste tot pământul ca și în muntele acesta, căci scris este în prooroci: *«În vremea aceea va fi Domnul Unul singur, și tot așa și numele Său, unul singur, și toate popoarele se vor închina Lui»*. Amin.

O, fii ai oamenilor, auziți glasul Meu! Dragostea Mea se face cuvânt peste pământ. El vine cu norii în șoaptă de vânt, cu glas de Duh Sfânt și mângâie și povățuiește și hrănește, căci este Mângâietorul. O, ce frumos este cuvântul Meu în cer și pe pământ! Iar voi, cei ce cu glasul vostru v-ați strâns sub dragostea Mea care se face cuvânt ca să gustați bucuria poporului Meu și să aduceți Mie slavă și cântare, Eu vă voi dărui mila Mea, și apoi dragostea Mea dacă inima voastră va cunoaște viața și o va iubi pe ea și va păși pe calea ei. Amin.

Voi, copii din porți, cei ce auziți glasul Meu, stați cu auzul sus spre Mine, că Eu iarăși îi voi hrăni cu Duhul Sfânt pe cei ce s-au adunat și încă se vor aduna la chemarea Mea, la slava Mea de peste voi. Vă dau puteri, vă dau din Mine, că sunteți plăpânzi, iar Eu sunt Dumnezeu mare și Mă aplec vouă ca să Mă împărțiți, căci Tatăl a făcut din Mine Mielul Care curăță păcatele lumii, ca s-o înnoiască pe ea prin cuvânt, și apoi prin Duhul Sfânt, Care Se face izvor din cei ce cred în Mine, din cei ce Mă iubesc cu dor și cu fior, căci dorul de Mine este viața Mea din om. Amin, amin, amin.

16/29-05-2004